

คานี้ครัวเรือนไทยปี 2569 อาจชะลอลง

มาที่ 84.0% ต่อจีดีพี แต่ความเปราะบางทางการเงินของครัวเรือนยังไม่คลี่คลาย

In-depth
Research

Vol.2 No.9

12 October 2026

ดร.กาญจนา โชคไพศาลศิลป์

ผู้บริหารงานวิจัย

kangana.c@kasikornresearch.com

ค่างหนี้ครัวเรือนไทยปี 2569 อาจชะลอลงมาที่ 84.0% ต่อจีดีพี แต่ความเปราะบางทางการเงินของครัวเรือนยังไม่คลี่คลาย

Key Focus

- สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อจีดีพี ณ ไตรมาส 2/2569 ลดลงมาอยู่ที่ 85.2% ขณะที่ยอดหนี้เพิ่มขึ้นเพียง 0.6% YoY อย่างไรก็ตามทิศทางสินเชื่อแต่ละประเภทยังแตกต่างกันสะท้อนข้อจำกัดด้านกำลังซื้อและความสามารถในการก่อหนี้ที่ไม่เท่ากันระหว่างกลุ่มครัวเรือน และตอกย้ำภาพการเติบโตแบบ K-shaped ของหนี้แต่ละประเภท
- ภาระการชำระหนี้ยังเป็นข้อจำกัดสำคัญต่อฐานะการเงินของครัวเรือน จากการวิเคราะห์ข้อมูล SES ปี 2568 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ศูนย์วิจัยกสิกรไทย พบว่า ครัวเรือนที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาทต่อเดือน มี DSR เฉลี่ยสูงถึง 40.1% เทียบกับค่าเฉลี่ย DSR ของครัวเรือนทั้งหมดที่มีภาระหนี้ซึ่งอยู่ที่ 26.3%
- ครัวเรือนจำนวนไม่น้อยยังเผชิญปัญหาเงินสดติดมือ โดยประมาณ 23.8% ของครัวเรือนที่มีภาระหนี้มีรายได้ที่เป็นตัวเงินไม่เพียงพอจ่าย (Cash Margin ติดลบ) และปัญหานี้รุนแรงขึ้นในกลุ่มผู้มีรายได้น้อย
- รายจ่ายที่เกิดจากเหตุไม่คาดคิด เช่น สถานการณ์น้ำท่วม อาจทำให้ความเปราะบางขยายไปสู่ครัวเรือนรายได้ปานกลาง โดยผลจาก Sensitivity Analysis ของศูนย์วิจัยกสิกรไทย พบว่า หากรายจ่ายเพิ่มขึ้น 10% จะมีครัวเรือนอีกประมาณ 1.2 ล้านครัวเรือนที่ Cash Margin พลิกเป็นติดลบ โดยมากจะอยู่ในกลุ่มที่มีรายได้ 15,000-50,000 บาทต่อเดือน
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย คาดว่า สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อจีดีพีอาจชะลอลงมาที่ 84.0% ณ สิ้นปี 2569 จาก 86.8% ในปี 2568 แต่ไม่ได้หมายความว่าปัญหาหนี้คลี่คลายลงแล้ว เนื่องจากหนี้ที่เติบโตต่ำส่วนหนึ่งสะท้อนข้อจำกัดในการก่อหนี้ใหม่มากกว่าฐานะการเงินที่ปรับดีขึ้น ขณะที่กระบวนการลดลงของหนี้ครัวเรือน (Debt Deleveraging) อย่างยั่งยืน ยังต้องอาศัยการฟื้นตัวของรายได้และความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนด้วยเช่นกัน

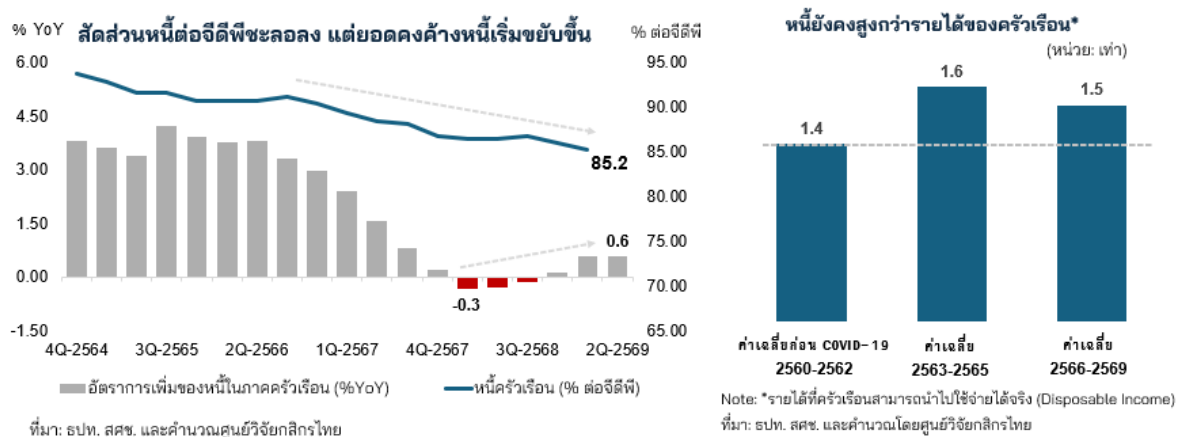
สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อจีดีพีล่าสุดในไตรมาส 2/2569 ลดลงต่อเนื่อง แต่ภาระหนี้ของครัวเรือนยังไม่ลดลง

สัดส่วนหนี้ครัวเรือนไทยต่อจีดีพีลดลงต่อเนื่องมาอยู่ที่ 85.2% ในไตรมาส 2/2569 จาก 86.0% ในไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม ยอดคงค้างหนี้ครัวเรือนโดยรวมยังทรงตัวที่ระดับประมาณ 16.4 ล้านล้านบาท และกลับมาเพิ่มขึ้น 0.6% YoY เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน สะท้อนว่า ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ครัวเรือนไทยเข้าสู่กระบวนการ Debt Deleveraging แม้ว่ายอดคงค้างของภาระหนี้สินจะยังไม่ได้ปรับลดลงมากนักก็ตาม

นอกจากนี้ หากเปรียบเทียบยอดหนี้กับรายได้ที่ครัวเรือนสามารถนำไปใช้จ่ายได้จริง หรือรายได้พึงจ่ายใช้สอย (Disposable Income) พบว่า โดยเฉลี่ยตั้งแต่ปี 2566 เป็นต้นมา หนี้ครัวเรือนยังมีขนาดประมาณ 1.5 เท่าของรายได้ แม้จะลดลงจากช่วงโควิด-19 ในปี 2563-2565 ที่มีค่าเฉลี่ยราว 1.6 เท่า แต่ยังสูงกว่าช่วงก่อนโควิด-19 ในปี 2560-2562 ซึ่งอยู่ที่ประมาณ 1.4 เท่า (รูปที่ 1)

ภาพดังกล่าวสะท้อนว่า เศรษฐกิจขยายตัวเร็วพอที่จะช่วยให้สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อจีดีพีในภาพใหญ่ทยอยปรับลดลง ซึ่งถือเป็นพัฒนาการในทิศทางที่ดี แต่การลดภาระหนี้เมื่อเทียบกับฐานรายได้ของครัวเรือนยังเกิดขึ้นได้ช้ากว่า ส่งผลให้ระดับ Leverage ของภาคครัวเรือนเมื่อเทียบกับรายได้ยังอยู่สูงกว่าช่วงก่อนโควิด-19 และยังเป็นข้อจำกัดต่อพื้นที่ทางการเงินของครัวเรือน ทั้งในการรองรับภาระหนี้เดิม การใช้จ่าย และการก่อหนี้ใหม่ในระยะข้างหน้า

รูปที่ 1 สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อจีดีพีลดลง แต่ภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้ครัวเรือนยังทรงตัวในระดับสูง

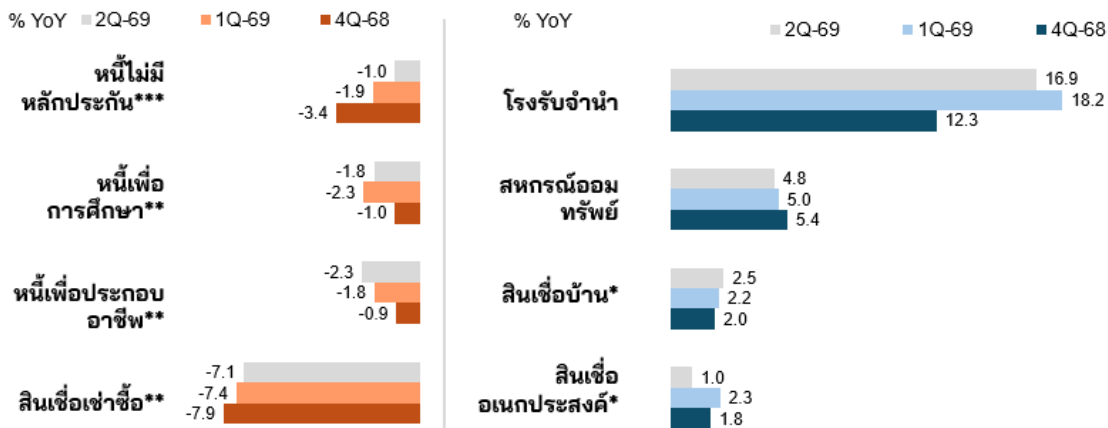

หนี้ครัวเรือนภาพรวมโตต่ำ แต่การเติบโตของหนี้แต่ละประเภทมีลักษณะ K-shaped

แม้ยอดคงค้างหนี้ครัวเรือนโดยรวมของไทยจะกลับมาเพิ่มขึ้นในช่วง 3 ไตรมาสที่ผ่านมา (ล่าสุด +0.6% YoY ในไตรมาส 2/2569) แต่การเติบโตของหนี้แต่ละประเภทมีลักษณะแตกต่างกัน (K-shaped ของหนี้ภาคครัวเรือน) ซึ่งสะท้อนว่าหนี้ในภาคครัวเรือนยังไม่มีสัญญาณฟื้นตัวในวงกว้าง แต่เป็นการกู้ยืมเพื่อบางวัตถุประสงค์กับสถาบันการเงินบางประเภทเท่านั้น ทั้งนี้ ในส่วนของครัวเรือนรายได้ปานกลางขึ้นไป โดยเฉพาะกลุ่มรายได้มากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน ยังมีการกู้เพื่อซื้อที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะบ้านมือสองและอาคารชุด ขณะที่ครัวเรือนอีกส่วนหนึ่งมีการกู้โดยใช้บ้าน/สินทรัพย์มาเป็นหลักประกัน หรือเข้าถึงแหล่งเงินกู้เฉพาะ เช่น สหกรณ์ออมทรัพย์และโรงรับจำนำ เพื่อเพิ่มสภาพคล่อง ขณะที่สินเชื่ออีกหลายประเภท เช่น สินเชื่อเช่าซื้อ สินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพ สินเชื่อเพื่อการศึกษา และสินเชื่อไม่มีหลักประกัน ยังหดตัวจากปีก่อน (รูปที่ 2)

สถานการณ์ดังกล่าวอาจสะท้อนได้ว่า ความสามารถในการกู้เพิ่มเติมของหลาย ๆ ครัวเรือนยังมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้สม่ำเสมอและยังมีหนี้ไม่มาก หรือมีทรัพย์สินที่สามารถใช้เป็นหลักประกัน น่าจะยังก่อหนี้เพิ่มเติมได้หากจำเป็น ขณะที่ครัวเรือนที่มีฐานรายได้อ่อนแอหรือขาดทรัพย์สินที่สามารถนำมาใช้เป็นหลักประกัน อาจเผชิญข้อจำกัดในการก่อหนี้เพิ่ม โดยเฉพาะสินเชื่อที่วงเงินต่อสัญญาค่อนข้างสูง (Big-Ticket Item) เช่น สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์และสินเชื่อบ้าน หรือผู้กู้มีภาระหนี้เดิมเมื่อเทียบกับรายได้ในระดับสูงอยู่ก่อนแล้ว

รูปที่ 2 ท่ามกลางหนี้ครัวเรือนที่เติบโตต่ำ แต่การกู้ยืมบางช่องทาง/บางวัตถุประสงค์กลับขยายตัวสวนทาง

Note: * ธนาคารพาณิชย์และ SFIs, ** สถาบันการเงินทุกประเภท, *** ธนาคารพาณิชย์ SFIs และนอนแบงก์ที่มาก: ธปท. และคำนวณศูนย์วิจัยกสิกรไทย

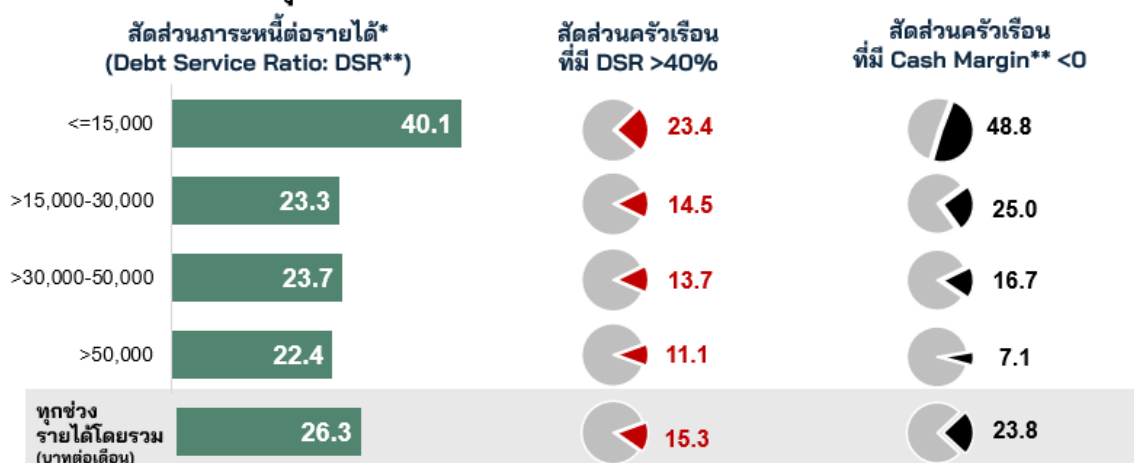
ครัวเรือนรายได้น้อยมี DSR สูง และ Cash Margin บาง สะท้อนข้อจำกัดทางการเงินมากกว่ากลุ่มรายได้อื่น

เพื่อให้เห็นข้อจำกัดทางการเงินของครัวเรือนในรายละเอียดมากขึ้น ศูนย์วิจัยกสิกรไทยนำข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน หรือ SES ปี 2568 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ มาวิเคราะห์ โดยพบว่า ครัวเรือนที่มีหนี้คงค้างมีจำนวนประมาณ 10.4 ล้านครัวเรือน (42.1% ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด) แต่ในจำนวนนี้มีบางส่วนที่ไม่มีภาระชำระหนี้ในช่วงเวลาที่สำรวจ ดังนั้น การวิเคราะห์ครั้งนี้จึงมุ่งเน้นครัวเรือนที่มีภาระชำระหนี้ ซึ่งมีจำนวนประมาณ 9.9 ล้านครัวเรือน เพื่อประเมินทั้งภาระการชำระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้ (Debt Service Ratio: DSR) และส่วนต่างระหว่างรายได้กับรายจ่ายที่เป็นตัวเงิน (Cash Margin) ซึ่งช่วยสะท้อนความสามารถในการรองรับภาระทางการเงินของครัวเรือนในอีกมิติหนึ่ง

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย พบว่า โดยเฉลี่ยแล้ว ครัวเรือนมีสัดส่วนภาระการชำระหนี้ หรือ DSR อยู่ที่ 26.3% เมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือน อย่างไรก็ตาม ครัวเรือนที่มีภาระการชำระหนี้เป็นกลุ่มที่มีภาระหนี้ค่อนข้างสูง (DSR > 40%) ซึ่งสะท้อนข้อจำกัดในการก่อหนี้เพิ่มเติมก่อนใหม่ อย่างไรก็ตาม หากแบ่งตามระดับรายได้ จะพบว่า ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยจะมีแรงกดดันมากกว่า โดยครัวเรือนกลุ่มที่มีรายได้รวมไม่เกิน 15,000 บาทต่อเดือน เป็นกลุ่มที่มี DSR เฉลี่ยอยู่ที่ 40.1% (สูงกว่ากลุ่มรายได้อื่นที่มี DSR ราว 22-24%) และประมาณ 23.4% ของจำนวนครัวเรือนในกลุ่มนี้ มี DSR สูงกว่า 40% ทำให้ครัวเรือนกลุ่มนี้ต้องจัดสรรรายได้ในสัดส่วนค่อนข้างสูงไปกับการชำระหนี้ในแต่ละเดือน (รูปที่ 3)

ภาพในอีกด้านหนึ่งที่วิเคราะห์ Cash Margin ช่วยอธิบายข้อจำกัดทางการเงินของครัวเรือนให้มีความชัดเจนขึ้น โดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย พบว่า ประมาณ 23.8% ของครัวเรือนที่มีภาระชำระหนี้มี Cash Margin ติดลบ หรือมีรายจ่ายที่เป็นตัวเงินสูงกว่ารายได้ที่เป็นตัวเงิน สะท้อนว่า ครัวเรือนกลุ่มนี้มีเงินสดติดมือทำให้สภาพคล่องค่อนข้างตึงตัว และอาจจำเป็นต้องอาศัยเงินออม การลดรายจ่าย การหารายได้เพิ่มเติม หรือแหล่งเงินทุนอื่นเพื่อชดเชยสภาพคล่องส่วนที่ขาด

รูปที่ 3 ครัวเรือนรายได้น้อยเผชิญภาระหนี้ และข้อจำกัดด้านกระแสเงินสดมากกว่ากลุ่มรายได้อื่น

หมายเหตุ: *รายได้ที่เป็นตัวเงิน ** DSR คำนวณในกลุ่มครัวเรือนที่มีภาระชำระหนี้มากกว่า 0 *** Cash Margin คำนวณเฉพาะในกลุ่มครัวเรือนที่มีหนี้ โดยนำรายได้หักลบค่าใช้จ่ายที่ครัวเรือนมีการจ่ายจริง

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ และคำนวณโดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย

แรงกดดันจากข้อจำกัดด้านกระแสเงินสดเพิ่มมากขึ้นในกลุ่มที่มีข้อจำกัดด้านรายได้ โดยในกลุ่มครัวเรือนที่มีทั้งภาระหนี้และมีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาทต่อเดือน มีสัดส่วนครัวเรือนที่มี Cash Margin ติดลบ สูงถึง 48.8% ขณะที่กลุ่มรายได้มากกว่า 15,000-30,000 บาท มีสัดส่วนครัวเรือนที่มี Cash Margin ติดลบ ประมาณ 25.0% และสัดส่วนดังกล่าวลดลงต่อเนื่องตามระดับรายได้ เหลือเพียง 7.1% ในกลุ่มรายได้มากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน ดังนั้น สำหรับครัวเรือนรายได้น้อย ข้อจำกัดทางการเงินจะเกิดขึ้นพร้อมกัน ทั้งจากภาระหนี้เดิมที่สูงเมื่อเทียบกับรายได้ และกระแสเงินสดที่เหลือรองรับรายจ่ายเพิ่มเติมค่อนข้างจำกัด

ดังนั้น แม้การลดลงของหนี้ครัวเรือนในภาพรวมอาจช่วยให้ภาระหนี้ของระบบทยอยปรับดีขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่าความสามารถทางการเงินของทุกครัวเรือนจะฟื้นตัวได้ในระดับเดียวกัน สำหรับครัวเรือนที่มี DSR สูงหรือ Cash Margin ติดลบ ความสามารถในการก่อหนี้เพิ่มเติมอาจยังจำกัด และประเด็นที่สำคัญ คือ ฐานะการเงินของครัวเรือนกลุ่มนี้ยังมีพื้นที่รองรับเหตุการณ์ไม่คาดคิด (Financial Buffer) ค่อนข้างน้อย หากรายจ่ายเพิ่มขึ้นหรือรายได้สะดุด ก็อาจเผชิญข้อจำกัดด้านสภาพคล่องได้รวดเร็วกว่าครัวเรือนกลุ่มอื่น

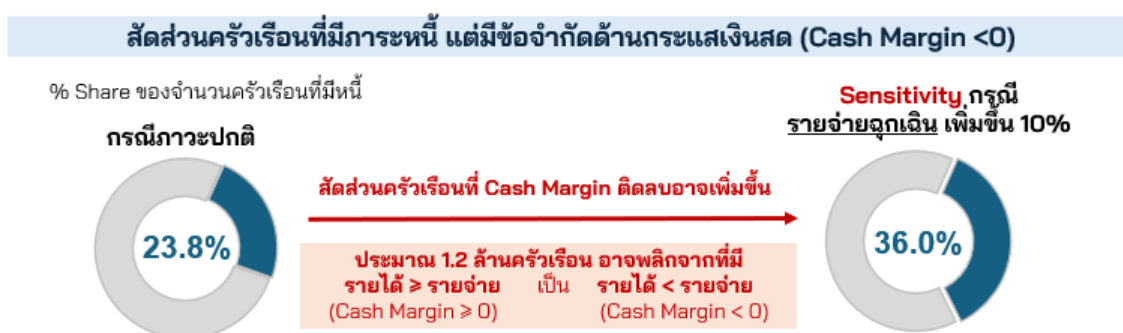
โดยสรุป ฐานะทางการเงินของครัวเรือนในปี 2568 สะท้อนว่า ครัวเรือนจำนวนไม่น้อยมีเงินเหลือหักค่าใช้จ่ายค่อนข้างจำกัด จึงอาจเผชิญแรงกดดันทางการเงินมากขึ้นในปี 2569 หากต้องรับภาระ

รายจ่ายเพิ่มเติมในช่วงที่รายได้ยังฟื้นตัวได้ไม่มาก โดยเฉพาะจากความผันผวนของราคาพลังงาน ค่าครองชีพ และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากเหตุการณ์ไม่คาดคิด เช่น สถานการณ์น้ำท่วมในช่วงเดือน ก.ย.-ต.ค. 2569 ซึ่งอาจทำให้ครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในการซ่อมแซมที่อยู่อาศัยหรือทรัพย์สิน ความเปราะบางจึงไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะครัวเรือนที่มีรายจ่ายสูงกว่ารายได้อยู่แล้ว แต่ยังรวมถึงครัวเรือนที่แม้จะมีรายได้เพียงพอกับรายจ่ายในภาวะปกติ ก็อาจเผชิญปัญหากระแสเงินสดได้หากมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม

ฐานะการเงินที่เปราะบางและกระแสเงินสดที่ตึงตัว ทำให้หลายครัวเรือนอ่อนไหวต่อปัจจัยลบที่กระทบรายจ่ายให้เพิ่มสูงขึ้น

เพื่อประเมินว่าครัวเรือนสามารถรับมือกับรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นแบบไม่คาดคิด เช่น สถานการณ์น้ำท่วมในช่วงเดือน ก.ย.-ต.ค. 2569 ได้มากน้อยเพียงใด ศูนย์วิจัยกสิกรไทยจึงวิเคราะห์ความอ่อนไหว (Sensitivity Analysis) โดยใช้ข้อมูล SES ปี 2568 และสมมติให้รายจ่ายที่เป็นตัวเงินของครัวเรือนเพิ่มขึ้น 10% ขณะที่รายได้และปัจจัยอื่นคงเดิม ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ พบว่า สัดส่วนครัวเรือนที่มีภาระชำระหนี้และมี Cash Margin ติดลบจะเพิ่มจาก 23.8% เป็น 36.0% หรือเทียบเท่ากับมีครัวเรือนอีกประมาณ 1.2 ล้านครัวเรือนที่อาจเปลี่ยนจากสถานะที่รายได้ยังครอบคลุมรายจ่าย ไปสู่ภาวะที่รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย สะท้อนว่าฐานะทางการเงินของครัวเรือนบางส่วนยังเปราะบาง และอาจได้รับผลกระทบได้ง่ายเมื่อมีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม (รูปที่ 4)

รูปที่ 4 หากรายจ่ายเพิ่มขึ้น ครัวเรือนที่มีภาระหนี้อาจเผชิญปัญหาสภาพคล่องมากขึ้น

หมายเหตุ: เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์สมมติ (Sensitivity) กรณีรายจ่ายที่เป็นตัวเงินเพิ่มขึ้น 10% โดยกำหนดให้รายได้และปัจจัยอื่นคงเดิม คำนวณเฉพาะครัวเรือนที่มีภาระชำระหนี้

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ และคำนวณโดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย

เป็นที่น่าสังเกตว่า ความเสี่ยงด้านกระแสเงินสดไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะครัวเรือนรายได้น้อย โดยครัวเรือนที่อาจมี Cash Margin พลิกเป็นติดลบเพิ่มเติมประมาณ 1.2 ล้านครัวเรือนนั้น ราว 73% หรือ 8.8 แสนครัวเรือน เป็นกลุ่มที่มีรายได้ 15,000-50,000 บาทต่อเดือน สะท้อนว่า แม้ครัวเรือนรายได้ปานกลางจะมีฐานะทางการเงินดีกว่ากลุ่มรายได้น้อยโดยเฉลี่ย แต่บางส่วนก็ยังคงมีความเปราะบางต่อรายจ่ายที่เพิ่มขึ้น และอาจเผชิญปัญหากระแสเงินสดได้เช่นกัน

ทั้งนี้ แม้ผลการวิเคราะห์จะเป็นเพียงการจำลองสถานการณ์ ไม่ใช่การคาดการณ์รายจ่ายที่เพิ่มขึ้นจริงในปี 2569 แต่ก็สะท้อนความเสี่ยงจากเหตุการณ์อย่างน้ำท่วม ซึ่งครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบอาจเผชิญทั้งรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นและรายได้ที่ลดลงพร้อมกัน โดยหากรายจ่ายที่เป็นตัวเงินเพิ่มขึ้นถึง 20% อาจทำให้มีครัวเรือนที่ Cash Margin พลิกเป็นติดลบเพิ่มเติมถึงประมาณ 2.5 ล้านครัวเรือน สะท้อนว่า ยิ่งภาระรายจ่ายเพิ่มขึ้นมากเท่าใด ข้อจำกัดด้านกระแสเงินสดก็อาจขยายวงไปสู่ครัวเรือนจำนวนมากขึ้น และหากสถานการณ์ยืดเยื้อ ก็อาจเพิ่มความเปราะบางทางการเงินของครัวเรือนและกดดันความสามารถในการชำระหนี้ในช่วงหลายเดือนข้างหน้า

หนี้ครัวเรือนต่อจีดีพีปี 2569 มีแนวโน้มชะลอลงต่อเนื่อง แต่ไม่ได้สะท้อนว่าความเปราะบางของครัวเรือนคลี่คลายลงทั้งหมด

ศูนย์วิจัยกสิกรไทยคาดว่า สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อจีดีพี ณ สิ้นปี 2569 มีแนวโน้มชะลอลงมาอยู่ที่ประมาณ 84.0% จาก 86.8% ในปี 2568 เนื่องจากการเติบโตของหนี้ครัวเรือนในภาพรวมยังอยู่ในระดับต่ำกว่าการเติบโตของ Nominal GDP เนื่องจากการฟื้นตัวของรายได้และกำลังซื้อที่จำกัดยังเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการก่อหนี้เพิ่มเติมของครัวเรือน ขณะที่สถาบันการเงินยังคงระมัดระวังความเสี่ยงด้านคุณภาพหนี้ โดยเฉพาะในกลุ่มครัวเรือนที่มีภาระหนี้เดิมสูงและมีความสามารถในการชำระหนี้จำกัด

อย่างไรก็ดี การลดลงของสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อจีดีพีไม่ได้หมายความว่าฐานะทางการเงินของครัวเรือนจะปรับดีขึ้นไปพร้อมกัน เนื่องจากการชะลอตัวของหนี้ส่วนหนึ่งอาจเกิดจากข้อจำกัดในการก่อหนี้ใหม่ มากกว่าการที่ครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้นจนสามารถลดภาระหนี้ได้อย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับผลวิเคราะห์ข้อมูล SES ที่พบว่า ครัวเรือนจำนวนไม่น้อยยังเผชิญภาระชำระหนี้สูงเมื่อเทียบกับรายได้ และมีส่วนต่างระหว่างรายได้กับรายจ่ายเหลือจำกัด ซึ่งอาจทำให้ความสามารถในการรับมือกับรายจ่ายเพิ่มเติมและการชำระหนี้ยังเปราะบาง โดยเฉพาะหากรายได้ฟื้นตัวช้าหรือได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ไม่คาดคิด

ในระยะข้างหน้า ความสำเร็จของกระบวนการลดหนี้ครัวเรือน (Debt Deleveraging) อย่างยั่งยืน จึงไม่ควรวัดจากยอดหนี้หรือสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อจีดีพีที่ลดลงเพียงอย่างเดียว แต่ต้องสะท้อนถึงฐานะทางการเงิน ความสามารถในการชำระหนี้และการรับมือกับภาระทางการเงินของครัวเรือน (Financial Resilience) ที่ปรับดีขึ้นด้วย เพราะหากหนี้เติบโตต่ำจากข้อจำกัดในการก่อหนี้ใหม่ ขณะที่รายได้และกระแสเงินสดของครัวเรือนยังตึงตัว ไทยก็อาจเผชิญภาวะที่หนี้ต่อจีดีพีลดลง แต่ภาระหนี้เดิมยังคงกดดันกำลังซื้อและกระตุ้นการฟื้นตัวของการบริโภคภาคครัวเรือนและเศรษฐกิจในภาพรวมต่อไป

Disclaimers

รายงานวิจัยนี้จัดทำโดย บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด (KResearch) เพื่อเผยแพร่เป็นการทั่วไป โดยอาศัยแหล่งข้อมูลสาธารณะ หรือ ข้อมูลที่เชื่อว่ามีที่น่าเชื่อถือที่ปรากฏขณะจัดทำ ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละช่วงเวลา ทั้งนี้ KResearch มิอาจรับรองความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ ความเหมาะสม ความครบถ้วนสมบูรณ์ หรือความเป็นปัจจุบันของข้อมูลดังกล่าว และไม่ได้นำวัตถุประสงค์เพื่อชี้ชวน เสนอแนะ ให้คำแนะนำ หรือจูงใจในการตัดสินใจเพื่อบริการใดๆ แต่อย่างใด ดังนั้น ท่านควรศึกษาข้อมูลด้วยความระมัดระวังและใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจใดๆ KResearch จะไม่รับผิดชอบในความเสี่ยงใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้ข้อมูลดังกล่าว

ข้อมูลใดๆ ที่ปรากฏในรายงานวิจัยนี้ถือเป็นทรัพย์สินของ KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี) การนำข้อมูลดังกล่าว (ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน) ไปใช้ต้องแสดงข้อความถึงสิทธิความเป็นเจ้าของแก่ KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี) หรือแหล่งที่มาของข้อมูลนั้นๆ ทั้งนี้ ท่านจะไม่ทำซ้ำ ปรับปรุง ดัดแปลง แก้ไข ส่งต่อ เผยแพร่ หรือกระทำการในลักษณะใดๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในทางการค้า โดยไม่ได้รับอนุญาตล่วงหน้า เป็นลายลักษณ์อักษรจาก KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี)